EUROPOS PARLAMENTAS

2004 *2009*

Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas

11.10.2006

DARBO DOKUMENTAS

dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl readmisijos susitarimo pasirašymo tarp Europos bendrijos ir Rusijos Federacijos

Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas

Pranešėja: Maria da Assunção Esteves

Klausimai Komisijai ir Tarybai
(numatyta pateikti 2006 m. lapkričio 6 d.)

1. Komisija pradėjo diskusijas dėl Europos bendrijos ir Rusijos Federacijos susitarimų dėl readmisijos ir vizų išdavimo tvarkos supaprastinimo.

Siekiant suteikti šiems susitarimams juridinį statusą, diskusijų metu bus parengti du pranešimai, kuriuose pagal EB sutarties 300 straipsnio 3 dalį bus pateikta Parlamento nuomonė.

Tačiau vykstant diskusijoms Parlamente kilo didelių abejonių, ir Parlamentas norėtų, kad Komisija ir Taryba šias abejones išsklaidytų.

2. Du susitarimai buvo parengti kaip abipusė politinė kompensacija, taigi jie glaudžiai susiję. Dėl to Parlamentas juos nagrinėja kartu.

3. Atsižvelgdamas į tai, Parlamentas toliau nagrinės susitarimus tik gavęs atsakymus į šiuos klausimus:

A. Readmisijos susitarimas:

1. Readmisijos procesas turi būti grindžiamas žmogišku požiūriu (svarbu ne skaičiai, o žmonės).

Kyla klausimas, ar susitarime užtikrinama, kad Rusijos Federacijos politiniai veiksmai bus grindžiami nedviprasmiška pagarba žmogaus teisėms. Iš tikrųjų:

1.1. Ar Komisijai ir Tarybai žinoma, kad Rusija nėra ratifikavusi Europos žmogaus teisių konvencijos Protokolo Nr. 6 (kuriuo panaikinama mirties bausmė taikos metu), nebaigė ratifikuoti Europos socialinės chartijos, nėra ratifikavusi Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų ir nevisapusiškai bendradarbiauja su Europos Tarybos kankinimų prevencijos komitetu?

1.2. Kodėl susitarime vienareikšmiškai nenustatyta, kad prieglobsčio prašytojai nepatenka į jo taikymo sritį? Koks šios asmenų grupės statusas readmisijos atžvilgiu? Ar jiems užtikrinama teisė sulaukti galutinio savo bylos sprendimo ir teisė į apsaugą pagal negrąžinimo principą? Ar susitarimas dėl readmisijos atitinka teisingą prieglobsčio procedūrą?

1.3. Ar, kalbant apie susitarimo 6 straipsnio 3 dalyje nurodytą pagreitintą procedūrą, daroma prielaida, kad taikant šią procedūrą neišvengiamai rasis pažeidimų? Kokios būtiniausios garantijos taikomos?

1.4. Kaip galima būti tikriems dėl 14 straipsnyje nustatytų garantijų asmenims be pilietybės ir trečiųjų šalių piliečiams, jei ne visada žinoma paskirties šalis?

1.5. Ar Komisija ir Taryba pritaria minčiai, kad viena iš Jungtinio readmisijos komiteto galių būtų stebėti, kaip laikomasi žmogaus teisių? Ar ši kompetencija nereikalinga?

1.6. Ar Komisija ir Taryba deramai atsižvelgė į pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse (COM(2005)391) turinį? Ar jos išnagrinėjo pagrindinius šio pasiūlymo aspektus, t. y.:

– procesines garantijas;
– įkalinimo sąlygas ir prevencinio arešto trukmę;
– šeimos vienybės išlaikymą;
– savanoriško grįžimo principą?

1.7. Ar susitarimo 18 straipsnyje neturėtų būti atsižvelgiama į tarptautines konvencijas dėl asmenų be pilietybės, ypač į 1954 m. JT konvenciją dėl pilietybės neturinčių asmenų statuso? Susitarime visiškai nekalbama apie tokią asmenų grupę.

1.8. Ar į susitarimą įtrauktos esminės Tarybos direktyvos Nr. 2004/81/EB dėl leidimo gyventi šalyje išdavimo trečiųjų šalių piliečiams, kurie yra prekybos žmonėmis aukos arba kurie dalyvavo vykdant nelegalios imigracijos padėjimo veiksmus, bendradarbiaujantiems su kompetentingomis institucijomis (OL L 261 2004 6 8, p. 19) ir Tarybos direktyvos Nr. 2004/83/EB dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo pabėgėliams ar asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, jų statuso ir suteikiamos apsaugos pobūdžio būtiniausių standartų (OL L 304, 2004 9 30, p. 12) nuostatos?

1.9. Ar, atsižvelgiant į JT vaiko teisių konvenciją ir Europos žmogaus teisių konvenciją, susitarime neturėtų būti nustatytos specialios garantijos, taikomos, kai kalbama apie ligos atvejus, nelydimus nepilnamečius ir šeimos ryšius?

Pateikdamas šiuos klausimus, Europos Parlamentas nesiekia trukdyti pasirašyti susitarimus. Tiesiog Parlamentas drauge su kitomis Europos politinėmis institucijomis svarsto, koks turėtų būti pagrindinis Sąjungos tikslas (kurti nuoseklią vidaus ir išorės politiką, grindžiamą žmogaus teisėmis).